

Nato odreže noge in jih da sinovoma.

„Vidva“, reče, „morata dobiti noge, ker bosta hodila po posestvu, kakor je hodil oče.“

Hčerama da perutnice.

„Vedve“, reče, „brzo odletita z doma in se omožita, tu imata torej vsaka eno perutnico. A preostanek vzamem jaz“ — in sam zase vzame vso gos.

Gospod se nasmeje ter da mužiku žita in novcev.

Zve pa bogati mužik, da je nagradil gospod ubožnega mužika za gos z žitom in novcem. Speče pet gosi in jih prinese graščaku.

Graščak mu reče: „Hvala za gosi. Toda imam ženo, dva sina, dve hčeri — vseh skupaj nas je šestero. Kako naj si torej razdelimo tvoje gosi, da pride na vsakega enako?“

Bogati mužik je mislil in mislil, pa ni mogel nič pametnega izmisliti.

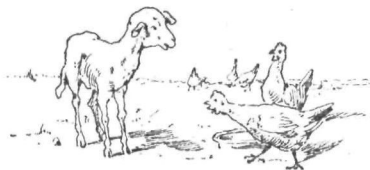
Pošlje graščak po ubožnega mužika in mu ukaže, naj on deli. Ubožni mužik vzame eno gos in jo da gospodu in gospé ter reče: „Vidva in ena gos — ste skupaj trije.“

Eno gos da sinovoma.

„Tudi vidva in ena gos ste trije“, reče in da eno gos hčerama in pristavi: „Tudi vedve z gosjo vred ste tri.“

Za sebe pa vzame dve gosi in reče: „No, tudi mi smo skupaj trije — na vsakega pride torej enako.“

Graščak se zasmije, obdari ubožnega mužika zopet z žitom in novci, bogatince pa požene.



Slovo.

*Na visokem križu cerkvenem
solнца trepeče jesenskega soj,
in od blizu in daleč se zbira
lastovic plahih tožeči broj.*

*In spuste se v daljavo sivo,
megle zagrnejo tožno nebo,
pa je ptičicam tesno in težko,
ker so vzele od doma slovo.*

Anca.

